

αυτού, και αφετέρου αυξάνει σημαντικά το ύψος του τέλους αυτού για ορισμένη τεχνολογία, χωρίς να το μεταβάλλει για ορισμένη άλλη.

(¹) EE C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2011 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Strong Segurança SA κατά Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Υπόθεση C-95/10) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 47, παράγραφος 2 — Άμεσο αποτέλεσμα — Δυνατότητα εφαρμογής στις υπηρεσίες του παραρτήματος II Β της οδηγίας)

(2011/C 139/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Strong Segurança SA

κατά

Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Supremo Tribunal Administrativo — Ερμηνεία των άρθρων 21, 23, 35, παράγραφος 4, και 47, παράγραφος 2, και του παραρτήματος II Β της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (EE 2004, L 134, σ. 114) — Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια των υποβαλλόντων προσφορά — Δυνατότητα οικονομικού φορέα να στηριχτεί στην επάρκεια άλλων φορέων — Άμεσο αποτέλεσμα οδηγίας που μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο εκπρόθεσμα

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εφαρμόζουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής και στις συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες του παραρτήματος II Β της εν λόγω οδηγίας. Εντούτοις, η οδηγία αυτή δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη και, ενδεχομένως, τις αναθέτουσες αρχές να προβλέπουν, στη νομοθεσία και στα έγγραφα της συμβάσεως αντιστοίχως, την εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2011 [αιτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ναυτιλιακή Εταιρία Θάσου ΑΕ (C-128/10), Αμάλθεια Ι Ναυτική Εταιρία (C-129/10) κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-128/10 και C-129/10) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Άρθρα 1 και 4 — Προηγούμενη διοικητική άδεια για την παροχή υπηρεσιών ενδομεταφορών — Έλεγχος συνθηκών ασφαλείας των πλοίων — Διατήρηση της τάξεως εντός των λιμένων — Υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας — Έλλειψη επακριβώς καθορισμένων και εκ των προτέρων γνωστών κριτηρίων]

(2011/C 139/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ναυτιλιακή Εταιρία Θάσου ΑΕ (C-128/10), Αμάλθεια Ι Ναυτική Εταιρία (C-129/10)

κατά

Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας,

παρισταμένης της: Κοινοπραξίας Επιβατικών Οχηματαγωγών Πλοίων Καβάλας-Θάσου (C-128/10),

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία των άρθρων 1, 2 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) (EE L 364, σ. 7) — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει προηγούμενη διοικητική άδεια για τις υπηρεσίες θαλασσιών ενδομεταφορών — Σύστημα ελέγχου της δυνατότητας εκτελέσεως δρομολογίων υπό συνθήκες ασφαλείας των σκαφών και διατήρησεως της τάξεως εντός των λιμένων — Έλλειψη ακριβών κριτηρίων, γνωστών εκ των προτέρων

Διατακτικό

Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ), έχουν την έννοια ότι δεν αντικεινται σε εθνική ρύθμιση εισάγουσα σύστημα προηγούμενης αδειάς για την παροχή υπηρεσιών θαλασσιών ενδομεταφορών το οποίο προβλέπει την έκδοση διοικητικών πράξεων που επιβάλλουν την τήρηση συγκεκριμένου ωραρίου δρομολογίων για λόγους αναγόμενους, αφενός, στην ασφάλεια των πλοίων και την τάξη εντός των λιμένων και, αφετέρου, σε υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, υπό τον όρο ότι το εν λόγω σύστημα βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια τα οποία δεν εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις και είναι γνωστά εκ των προτέρων, ιδίως σε περίπτωση που περισσότεροι του ενός πλοιοκτήτες επιθυμούν να καταπλεύσουν ταυτοχρόνως στον ίδιο λιμένα. Όσον αφορά διοικητικές πράξεις

με τις οποίες επιβάλλονται υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, είναι επίσης απαραίτητο να μπορεί να αποδειχθεί ότι υφίσταται πραγματική ανάγκη για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας λόγω της ανεπάρκειας των παρεχόμενων υπό καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού υπηρεσιών τακτικών μεταφορών. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει εάν τα κριτήρια αυτά πληρούνται στις υποθέσεις των κύριων δικών.

(¹) ΕΕ C 134 της 22.5.2010.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2010 ο Marius Noko Ngele κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 10 Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-390/09, Marius Noko Ngele κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Marius Noko Ngele (εκπρόσωπος: F. Sabakunzi, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 10ης Μαρτίου 2011, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως απαράδεκτη.

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-540/10)

(2011/C 139/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (εκπρόσωπος: C. Nicolau Castellanos, abogado)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Με διάταξη της 10ης Μαρτίου 2011, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε εαυτόν προδήλως αναρμόδιο να εκδικάσει την προσφυγή.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2011 — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV κατά Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Υπόθεση C-51/11)

(2011/C 139/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-ανααιρεσείουσα: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Εναγομένη-ανααιρεσίβλητη: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Περιλαμβάνει ο όρος «υγεία» όπως αυτός χρησιμοποιείται στον ορισμό της έννοιας «ισχυρισμός επί θεμάτων υγείας» του άρθρου 2, παράγραφος 2, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς επί θεμάτων διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα (¹), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΕ) 116/2010 της Επιτροπής της 9ης Φεβρουαρίου 2010 (²), και τη γενική ευεξία;

2) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

Αποσκοπεί ο προβαλλόμενος στο πλαίσιο εμπορικής επικοινωνίας ισχυρισμός, με αφορμή την επισήμανση ή παρουσίαση διαφημίσεως ή κατά τη διαφήμιση προοριζομένων για τον τελικό καταναλωτή τροφίμων στην περίπτωση που αφορά, με τον τρόπο που περιγράφεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006, κάποια από τις αναφερόμενες στο άρθρο 13, παράγραφος 1, και στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού λειτουργίες, τουλάχιστον και στην ευεξία ως αποτέλεσμα καλής υγείας ή αποσκοπεί μόνο στη γενική ευεξία;

3) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα και ο ισχυρισμός, κατά την έννοια που περιγράφεται στο δεύτερο ερώτημα, αποσκοπεί τουλάχιστον και στην ευεξία ως αποτέλεσμα καλής υγείας;

Είναι σύμφωνη προς την κοινοτικού δικαίου αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένης υπόψη της ελευθερίας εκφράσεως και ενημερώσεως κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 ΕΣΔΑ, η υπαγωγή του ισχυρισμού ότι συγκεκριμένο ποτό με περιεκτικότητα σε αιθανόλη άνω του 1,2 % κατ' όγκο δεν επιβαρύνει ούτε βλάπτει το σώμα και τις λειτουργίες του, στο πεδίο της απαγορεύσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006;

(¹) ΕΕ L 404, σ. 9.

(²) ΕΕ L 37, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 7 Φεβρουαρίου 2011 — Vodafone España, SA κατά Ayuntamiento de Santa Amalia

(Υπόθεση C-55/11)

(2011/C 139/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo